Tussen het Onthullen van de Waarheid en het Exploiteren van de Golf:

De *Ḥaqīqah* [realiteit] en *Zayf* [valsheid] van de *Daʿwá* [claim] van Moḥammad b. Hādī al-Madkhalī

عامله الله بعدله

Shaykh Bilāl b. ʿAbd al-Ghānī as-Sālimī

{حَفِظَهُ اللهُ}

SALAFĪ REFUTATIONS

SR

1447H

Tussen Kashf al-Ḥaqq [Het Onthullen van de Waarheid] en Rukūb al-Mawjah [Het Exploiteren van de Golf]:

De Ḥaqīqah [realiteit] en Zayf [valsheid] van de Daʿwá [claim] van Moḥammad b. Hādī al-Madkhalī

{عامله الله بعدله}

Shaykh Bilāl b. ʿAbd al-Ghānī as-Sālimī

{حَفِظَهُ اللهُ}

Inleiding

Deze weerlegging is van groot belang, niet enkel omdat zij reageert op een specifieke persoon of een voorbijgaande controverse, maar omdat zij een terugkerend patroon blootlegt van misvattingen, analytische tekortkomingen en methodologische fouten die telkens opnieuw opduiken wanneer beproevingen neerdalen op de moslims en meningsverschillen onder hen toenemen. In zulke tijden verliezen velen hun evenwicht in het oordeelsvermogen. Zij slagen er niet in onderscheid te maken tussen principiële weerlegging en partijgebonden agitatie, tussen oprechte verduidelijking en persoonlijke afrekening, en tussen gedeeltelijke overeenstemming in details en volledige overeenstemming in fundamentele uitgangspunten. Het is daarom noodzakelijk om de zaken terug te brengen naar hun juiste maatstaven, begrippen op hun juiste plaats te herstellen en de waarheid te verduidelijken met precisie, rechtvaardigheid en trouw aan de *Salafī Manhaj* (methodologie).

Het belang van deze tekst ligt tevens in het feit dat zij niet in een historisch vacuüm is ontstaan. Integendeel, zij moet worden gelezen tegen de achtergrond van een eerdere en welbekende beproeving waarvan de wortels teruggaan tot 2016/2017, toen Moḥammad b. Hādī al-Madkhalī een felle en ontwrichtende aanval lanceerde op onze *Aʾimmah* (Imams), *Mashāyikh*, leraren en predikers. Deze gebeurtenis was geen klein meningsverschil en ook geen geïsoleerd persoonlijk conflict. Het groeide uit tot een grote *Fitnah* die zich wijd verspreidde, verwarring

veroorzaakte bij velen en bijdroeg aan verdeeldheid, polarisatie en ernstige methodologische vertekening in de manier waarop men loyaliteit, kritiek, leiderschap en wetenschappelijke autoriteit beoordeelde.

Het dient ook te worden opgemerkt dat deze verhandeling is geschreven door Shaykh Bilāl b. ʿAbd al-Ghānī as-Sālimī als een rechtstreeks antwoord op Moḥammad b. Hādī al-Madkhalī, in het licht van de voortdurende weerleggingen die door de geleerden zijn gericht tegen ʿArafāt, Shaykh al-Bukhārī en hun bijbehorende kring. De poging van Moḥammad b. Hādī al-Madkhalī om zichzelf binnen deze zich ontvouwende *Fitnah* te positioneren, is niet toevallig, maar geworteld in zijn eerdere conflict met hen, dat hij nu probeert uit te buiten door de huidige golf van kritiek voor te stellen als een bevestiging van zijn eerdere standpunt [*Mawqif*].

Om die reden moet elke latere bewering, houding of poging tot zelfrechtvaardiging achteraf worden beoordeeld in het licht van die eerdere geschiedenis en niet los daarvan.

Deze huidige weerlegging is daarom waardevol, omdat zij helpt de fout bloot te leggen van het reduceren van complexe werkelijkheden tot simplistische leuzen. Zij laat zien dat niet iedereen die zich tegen dezelfde personen keert, dat doet vanuit dezelfde principes, en evenmin dat elke schijnbare overlap in kritiek neerkomt op een bevestiging van een eerdere *Fitnah*. Een van de terugkerende fouten in tijden van onrust is dat

mensen zich inbeelden dat een latere samenloop in bepaalde namen of gebeurtenissen automatisch de juistheid bewijst van een volledige eerdere campagne. Deze tekst ontmantelt die valse gevolgtrekking en herinnert de lezer eraan dat *Ahl as-Sunnah* oordelen op basis van *Uṣūl* (fundamenten), context en rechtvaardigheid, niet op basis van opportunistische verbindingen of emotionele indrukken.

Het is eveneens belangrijk op te merken dat dit document niet bedoeld is als brandstof voor factievorming, noch als een uitnodiging tot emotionele partijdigheid. Het doel ervan is verduidelijking, behoud en methodologische discipline. Het wil de lezer helpen begrijpen hoe de mensen van de *Sunnah* geschillen behoren te benaderen, hoe waarheid moet worden gescheiden van vertekening, en hoe men de verleiding moet weerstaan om ieder meningsverschil te veranderen in een grove tweedeling waarin alle partijen worden behandeld alsof zij op dezelfde grondslag stonden. De zorg van de auteur is doorheen de hele tekst niet slechts om te weerleggen, maar ook om te onderwijzen, te onderscheiden en de juiste verhoudingen te herstellen waar die verloren zijn gegaan.

Om de lezer verder te laten profiteren, is aan dit document tevens een appendix toegevoegd met een biografisch profiel van de *Shaykh*, Bilāl as-Sālimī. Deze biografie is samengesteld door een andere broeder die niet officieel met ons verbonden is. Desondanks achten wij het nuttig om deze hier op te nemen, aangezien veel lezers mogelijk niet bekend zijn met de achtergrond, wetenschappelijke vorming en het intellectuele profiel van de *Shaykh*. Het opnemen van dit materiaal helpt om de tekst beter te

situeren en geeft de lezer een vollediger beeld van de persoon achter de weerlegging, zijn wetenschappelijke oriëntatie en de context waaruit deze bijdrage is voortgekomen.

Wij vragen Allāh om deze inspanning gezegend en nuttig te maken, de lezer rechtvaardigheid en inzicht te schenken, en ons allen te beschermen tegen verwarring in tijden van *Fitnah*, tegen onrechtvaardigheid in het oordeel en tegen het spreken over de religie zonder kennis.

Team Salafī Refutations (onderdeel van *Dār as-Saʿādah*)

Dinsdag 26 *Shawwāl* 1447H — 14 april 2026

Korte biografie van Shaykh Bilāl as-Sālimī[1]

Naam en afstamming

Abū al-ʿAbbās Bilāl ibn ʿAbd al-Ghanī ibn ʿAbd al-Ḥamīd ibn ʿAṭiyyah ibn Ibrāhīm Abū Hilāl al-Hilālī as-Sālimī, al-Iskandarī.

Geboorte en vroege leven

Shaykh Bilāl as-Sālimī werd geboren op 21 juli 1970 en groeide op in het huis van zijn vader in het dorp as-Sālimiyyah.
Vanaf jonge leeftijd had hij een sterke neiging tot het vasthouden aan de *Sunnah*. Nog vóór zijn twintigste levensjaar had hij zich daaraan toegewijd en begon hij rond 1990 regelmatig bijeenkomsten van kennis bij te wonen.

Zoektocht naar kennis

In 1997 reisde hij voor *ʿUmrah*, met een sterke wens om de geleerden van *Ahl as-Sunnah* te ontmoeten, in het bijzonder Shaykh Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn. Hij woonde een lezing van de *Shaykh* bij in Jeddah, ontmoette hem persoonlijk en volgde later zijn lessen in *al-Masjid al-Ḥarām*. Deze ontmoetingen versterkten zijn verlangen naar kennis en gestructureerde studie aanzienlijk.

In 2000, tijdens een andere reis voor *ʿUmrah*, ontmoette hij Shaykh Rabīʿ ibn Hādī al-Madkhalī, die hem verder, zowel diepgaand als uitgebreid, de principes van de *Salafī Manhaj* (methodologie) verduidelijkte.

Studies en formele opleiding

De *Shaykh* verbleef gedurende een langere periode in het Koninkrijk Saoedi-Arabië, waar hij studeerde in verschillende belangrijke kenniscentra, waaronder:

1. Vier jaar in de Grote Moskee van ʿUnayzah (*al-Jāmiʿ al-Kabīr*), waar hij studeerde bij vooraanstaande studenten van Shaykh Ibn ʿUthaymīn.
2. Dār al-Ḥadīth al-Makkiyyah, waar hij studeerde onder prominente *Salafī*-geleerden, met name Shaykh Muḥammad ʿAlī Ādam al-Ithyūbī.
3. Imām Muḥammad ibn Saud Islamic University, Faculteit *Sharīʿah*, waar hij een bachelordiploma behaalde.

Zijn leraren

Shaykh Bilāl studeerde bij meer dan tweehonderd *Mashāyikh*, onder wie de meest vooraanstaande en invloedrijke in zijn wetenschappelijke ontwikkeling waren:

- Shaykh Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn
- Shaykh Aḥmad ibn Yaḥyā an-Najmī
- Shaykh Zayd ibn Muḥammad al-Madkhalī
- Shaykh Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān
- Shaykh Ṣāliḥ ibn Muḥammad al-Luḥaydān
- Shaykh Rabīʿ ibn Hādī al-Madkhalī
- Shaykh ʿUbayd ibn ʿAbd Allāh al-Jābirī
- Shaykh ʿAbd Allāh ibn ʿAbd ar-Raḥmān al-Ghudayyān
- Shaykh Muḥammad ibn ʿAbd al-Wahhāb al-Bannā

Zijn wetenschappelijke aanbevelingen (*Tazkiyāt*)

De Shaykh al-ʿAllāmah Ḥasan Ibn ʿAbdil-Wahhāb al-Bannā zei over de edele Shaykh Bilāl Ibn ʿAbdil-Ghaniyy as-Sālimī:

- "Jij bent de *Muḥaddith* van Miṣr (Egypte)."
- "Ga naar de *Shaykh* en *Muḥaddith* in Alexandrië."
- "Wij hebben bij ons de *Muḥaddith*: Bilal..."

Tijdens een periode van verwarring in Egypte, gedurende de *Fitnah* van Muḥammad Ibn Hādī, verspreidden de *Muṣaʿfiqah* een geluidsopname van Shaykh Ḥassan ʿAbdul-Wahhāb al-Bannā tegen Shaykh Bilāl as-Sālimī.

Aangezien Shaykh Ḥassan ʿAbdul-Wahhāb al-Bannā Shaykh Bilāl zowel vóór als opnieuw ná deze opname prees, werd de daarin voorkomende kritiek niet aanvaard door de *Mashāyikh* in Egypte in het bijzonder, en door de *Salafīyīn* in het algemeen, aangezien iedereen de omstandigheden kende waaronder die tot stand was gekomen. Daarnaast heeft de *Shaykh* ook gelezen bij, en *Tazkiyāt* ontvangen van, een aantal *Mashāyikh*, in het bijzonder:

1. Shaykh Aḥmad ibn Yaḥyā an-Najmī

Bij hem las hij de openingsgedeelten van *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* en *Ṣaḥīḥ Muslim*, en luisterde hij naar de openingsgedeelten van de overige vier *Sunan*-verzamelingen. Shaykh an-Najmī verleende hem een *ijāzah* voor deze lezingen, evenals een algemene *ijāzah* voor al zijn overleveringen. Ook las hij gedeelten van de door de *Shaykh* geschreven werken rechtstreeks aan hem voor. Deze autorisaties zijn vastgelegd in *al-Laʾālī al-Durrīyah fī Jamʿ al-Asānīd an-Najmīyah*.

2. Shaykh Yaḥyā ibn ʿUthmān al-ʿAẓīm Ābādī al-Mudarris

Bij hem bestudeerde hij *Nukhbat al-Fikar* samen met de bijbehorende uitleg. Hij woonde regelmatig diens goed bezochte bijeenkomsten bij in *al-Masjid al-Ḥarām*, waaronder lessen over *Kitāb at-Tawḥīd*, *al-ʿAqīdah al-*

Wāsiṭiyyah, de twee *Ṣaḥīḥs*, *Sunan at-Tirmidhī* en *an-Nuzhah*. De *Shaykh* verleende hem zowel een specifieke als een algemene *ijāzah*, vastgelegd in *an-Najm al-Hādī fī Tarjamat al-ʿAllāmah al-Muḥaddith as-Salafī al-Mudarris ʿAẓīm Ābādī.*

3. Shaykh Muḥammad ʿAlī Ādam al-Ithyūbī

Bij hem woonde hij gedurende meer dan anderhalf jaar lessen en wetenschappelijke bijeenkomsten bij in Dār al-Ḥadīth al-Makkiyyah en Masjid al-Abrār in het gebied an-Nassāsah in Makkah. Tot de bestudeerde werken behoorden *Ṣaḥīḥ an-Nasāʾī* en *Sunan Ibn Mājah*. De *Shaykh* verleende hem een *ijāzah* voor deze studies en een algemene *ijāzah* voor al zijn overleveringen, vastgelegd in *Mawāhib aṣ-Ṣamad li-ʿAbdih Muḥammad.*

4. Shaykh Muḥammad Amīn al-Ḥarārī

Bij hem las hij de openingsgedeelten van *as-Sunnah* in het huis van de *Shaykh* in Makkah al-Mukarramah. Tevens woonde hij gedurende meer dan een jaar diens *Tafsīr*-lessen bij in Dār al-Ḥadīth al-Makkiyyah. Shaykh al-Badr verleende hem zowel een specifieke als een algemene *ijāzah*, vastgelegd in *Muʿjam Shuyūkh al-Maqāṣid bi-Asānīd al-Funūn.*

Zijn geschreven werken

Shaykh Bilāl as-Sālimī heeft verschillende wetenschappelijke werken geschreven, waaronder:

• *Al-Ḥāfil fī Fiqh an-Nawāfil* [Het uitgebreide werk over de jurisprudentie van vrijwillige daden van aanbidding] (eerste deel gepubliceerd)

• **Khazāʾin al-Asrār fī Adhkār al-Mashy wa-l-Ibkār**
[Schathuis van geheimen over smeekbeden bij het lopen en voor de ochtend en avond] (meerdere keren gepubliceerd)

• **Abrāʾu ilā Allāh min al-Jāmiyyah wa-l-Madkhaliyyah**
[Een verklaring van distantiëring tegenover Allāh van de *Jāmiyyah* en de *Madkhaliyyah*] (meer dan één keer gepubliceerd)

• **az-Zahr al-Maṭlūl fī al-Khabar al-Maʿlūl**
[De verwelkte bloesem over de gebrekkige overlevering] (ongepubliceerd; vier delen voltooid)

• **Bahjat al-Akhbār fī Fiqh al-Aḥādīth al-Qiṣār**
[De vreugde van overleveringen in de jurisprudentie van korte *Ḥadīth*] (één deel; momenteel in druk)

• **al-Fawāʾid wa-l-Farāʾid**
[Voordelen en zeldzame inzichten] (één deel; ongepubliceerd)

• **al-Fiqh al-Uṣūlī**
[Fundamentele jurisprudentie] (beknopte verhandeling)

• **Jamʿ al-Baḥrayn wa Multaqā an-Nahrayn fī Ḥifẓ al-Arbaʿīn**
[De samenkomst van de twee zeeën en het samenvloeien van de twee rivieren in het memoriseren van de Veertig *Aḥādīth*] (twee delen, vraag-en-antwoordvorm)

Naast vele andere werken die nog niet zijn gepubliceerd.

Verduidelijking van een twijfel

Ik wil van deze gelegenheid gebruikmaken, als een *Salafī*-broeder die in Egypte woont en die door Allāh gezegend is met het persoonlijk kennen van onze Shaykh, Ḥasan ʿAbdul-Wahhāb al-Bannā, om enkele belangrijke zaken te verduidelijken:

Ten eerste:

De kritiek die werd verspreid tegen Shaykh Bilāl, in de vorm van een geluidsopname die werd toegeschreven aan Shaykh Ḥasan ʿAbdul-Wahhāb al-Bannā, vond plaats tijdens het hoogtepunt van de *Fitnah* van Muḥammad ibn Hādī. Na deze periode bleef de *Shaykh* echter positief spreken over Shaykh Bilāl, en geen van de *Mashāyikh* in Egypte accepteerde die eerdere kritiek, vanwege de welbekende omstandigheden waaronder deze tot stand was gekomen.

Dit geldt ook voor andere verklaringen die in diezelfde periode werden verspreid en die de positie van de *Muṣaʿfiqah* ondersteunden; ook dergelijke verklaringen werden niet geaccepteerd. Dit is algemeen bekend onder de mensen van de *Sunnah*, met name onder de *Mashāyikh* en de *Salafīs* in ons land.

In dit verband verklaarde Shaykh Shihāb ad-Dīn, de zoon van onze Shaykh Ḥasan ʿAbdul-Wahhāb al-Bannā:

"*Ik waarschuw tegen degene die Khālid ʿUthmān wordt genoemd, bekend als Abū ʿAbdil-Aʿlá, vanwege het feit dat hij misbruik heeft gemaakt van de ziekte van mijn vader, de al-ʿAllāmah Ḥasan ibn ʿAbdul-Wahhāb al-Bannā, door hem verklaringen te laten afleggen die in tegenspraak zijn met wat mijn vader eerder over hem had gezegd. Mijn vader had reeds tegen hem gewaarschuwd, evenals de al-ʿAllāmah Shaykh Rabīʿ ibn Hādī al-Madkhalī. Hij liegt, manipuleert woorden en heeft misbruik gemaakt van de ziekte van mijn vader en de invloed van medicatie op zijn geheugen, door hem te misleiden met valse verduidelijkingen om zo zijn doelen te bereiken.*"

(Geschreven door Shaykh Shihāb ad-Dīn na Fajr op vrijdag 23 *Dhū al-Qaʿdah* 1440H)

De laatst bekende positie van onze *Shaykh* en vader, Shaykh Ḥasan ʿAbdul-Wahhāb al-Bannā, was dat hij in de *Fitnah* van Muḥammad ibn Hādī aan de zijde stond van de *Kibār al-ʿUlamā* en vóór zijn overlijden goed sprak over Shaykh Bilāl. Om die reden bleven de *Mashāyikh* van Egypte, die eveneens met de *Kibār* stonden, zoals Shaykh ʿAlī al-Wāṣifī en anderen, samenwerken met Shaykh Bilāl as-Sālimī en met hem verenigd.

Ten tweede:

Ik wil de aandacht vestigen op de duidelijke dubbele maatstaven die momenteel zichtbaar zijn in twee zaken:

De verheffing van een afgedwaald individu zoals Hishām al-Biyālī, ondanks de grote *Fitnah* en verdeeldheid die hij in onze landen heeft veroorzaakt, ondanks de uitvoerige en welbekende kritieken op hem, en ondanks zijn afschuwelijke uitspraken over Shaykh Ḥasan ʿAbdul-Wahhāb al-Bannā. Zelfs na het overlijden van de *Shaykh* beschreef hij onze Shaykh als iemand die onwetend was over de methodologie van de *Salaf*. Er zijn inmiddels meer dan twaalf jaar verstreken zonder enige herroeping, verduidelijking of berouw, en toch proberen diezelfde personen mensen te kleineren die in ons land juist bekendstaan als mensen van de *Sunnah*.

Het selectief gebruiken van uitspraken die zijn gedaan tijdens de *Fitnah* van Muḥammad ibn Hādī, met name door te putten uit de woorden van Shaykh Ḥasan ʿAbdul-Wahhāb al-Bannā over Shaykh Bilāl, terwijl men doelbewust negeert dat in diezelfde periode ook opnames werden verspreid waarin de *Shaykh* zich tegen anderen uitsprak. Geen van deze

uitspraken werd geaccepteerd, vanwege de reeds genoemde omstandigheden en vanwege de latere verduidelijking van de *Shaykh*.

Allāh is mijn getuige dat in het laatste telefoongesprek dat ik met de *Shaykh* had, moge Allāh hem genadig zijn, over deze kwestie, hij duidelijk verklaarde dat de waarheid bij de *Kibār* lag en niet bij Muḥammad ibn Hādī. Ik weiger te zwijgen terwijl de woorden van de *Shaykh* en deze opnames, die bij iedereen bekend zijn, op een onoprechte en misleidende wijze worden gebruikt.

De *Daʿwah* in Egypte staat al onder zware druk zoals het is!

Al het bovenstaande is bekend bij de *Mashāyikh* van de *Sunnah* in Egypte en bij de *Salafīs*, en men kan hen hierover bevragen. Ik sluit af met de uitspraak van Abū Zurʿah ad-Dimashqī, die zei:

"*Ik zei tegen Abū ʿAbdullāh Aḥmad ibn Ḥanbal: 'O Abū ʿAbdullāh, wat zegt u over Saʿīd ibn Bashīr?' Hij antwoordde: 'Jij bent beter op de hoogte van zijn zaak.'*" (*Tārīkh Abī Zurʿah*, 1/540)

[1] **Geschreven door Abū Sarah Aḥmed Yūsuf al-ʿArabī op 29 *Rajab* 1447, overeenkomend met 18 januari 2026, Caïro, Egypte.**

Alle lof komt toe aan Allāh. Wij prijzen Hem, zoeken Zijn hulp en vragen Hem om vergeving. Wij zoeken toevlucht bij Allāh tegen het kwaad [*Shurūr*] van onze eigen zielen en tegen de slechte gevolgen [*Sayyiʾāt*] van onze daden. Wie Allāh leidt, niemand kan hem doen dwalen; en wie Hij laat dwalen, niemand kan hem leiden. Ik getuig dat er geen godheid is die het waard is aanbeden te worden behalve Allāh alleen, zonder enige deelgenoot, en ik getuig dat Moḥammad Zijn dienaar en Zijn Boodschapper is. Moge Allāh gebeden zenden over hem, over zijn familie, zijn Metgezellen en degenen die hem trouw blijven, en moge Hij overvloedige *Salām* schenken.

Om verder te gaan:

Voorwaar, tot de ernstigste beproevingen waarmee de *Daʿwah* in deze tijd is getroffen, behoort de vermenging van waarheid met valsheid [*Ikhtilāṭ al-Ḥaqq bi-l-Bāṭil*], en het tooien met de leuzen van de *Sunnah* door anderen dan haar ware leiding, totdat sommige mensen zijn gaan spreken in naam van *as-Salafiyah*, terwijl zij juist behoren tot degenen die het verst verwijderd zijn van haar fundamenten [*Uṣūl*], in rechtvaardigheid [*ʿAdl*], rechtmatigheid [*Inṣāf*], het verenigen van het woord [*Jamʿ al-Kalimah*], en het waarschuwen tegen verdeeldheid en partijschappen [*Taḥdhīr min al-Furqah wa-t-Taḥazzub*].

Voorwaar, tot de religieus-wettelijke verplichting [*Wājib ash-Sharʿī*] waarop *al-Kitāb wa-s-Sunnah* wijzen, en die bewandeld is door de Imams van leiding [*Aʾimmah al-Hudá*], behoort het verduidelijken van de waarheid [*Bayān al-Ḥaqq*] wanneer verwarring en dubbelzinnigheid [*Ishtibāh*] ontstaan, en het blootleggen van fouten [*Kashf al-Khaṭaʾ*] wanneer die verschijnt, vooral wanneer dat ertoe leidt dat de mensen

worden misleid [*Taḍlīl an-Nās*], de gelederen worden uiteengerukt [*Tamzīq aṣ-Ṣaff*], of men wordt meegetrokken en voortgesleept in beproevingen [*Jarr al-Fitan*] die zowel de religie als het wereldse leven [*ad-Dīn wa-d-Dunyā*] schaden.

Allāh {تَعَالَى} zei:

﴿لِتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ﴾

"*Jullie moeten het zeker duidelijk maken aan de mensen en het niet verbergen.*" (***Sūrah Āl ʿImrān***, 3:187)

Dienovereenkomstig komt deze verklaring [*Bayān*] niet voort uit begeerte [*Hawá*], verbitterde zelfrechtvaardiging of het verdedigen van zichzelf of een groep [*Intiṣār li-Nafs aw Ṭāʾifah*]. Integendeel, zij is oprechte raadgeving [*Nuṣḥ*] voor Allāh, Zijn Boek, Zijn Boodschapper, de leiders van de moslims [*Aʾimmah al-Muslimīn*] en hun gewone mensen [*ʿĀmmah*]. Zij vormt tevens de vervulling van de plicht tot verduidelijking [*Wājib al-Bayān*], evenals een verdediging en bescherming van de *Salafī*-methodologie, opdat die niet wordt verdraaid, uitgebuit voor persoonlijke doeleinden [*Maʾārib Shakhṣīyah*], of gebruikt als een ladder naar leiderschap en aanzien [*Zaʿāmah wa-Riʾāsah*]. Daarom zeg ik, en bij Allāh ligt het succes:

Ten eerste: over de wortel van de verdeeldheid [*Aṣl al-Furqah*] en degene die haar heeft aangestoken

Tot de grootste vormen van misleidende verdraaiing [*Talbīs*] behoort dat juist degene die de oorzaak was van het splijten van de gelederen [*Shaqq*

aṣ-Ṣaff], zich hult in het gewaad van de oprechte en meelevende raadgever [*Thawb an-Nāṣiḥ al-Mushfiq*].

De waargenomen werkelijkheid [*al-Wāqiᶜ al-Mashhūd*] is dat de indeling [*Taqsīm*] van de *Salafiyīn* in "*Ṣaᶜāfiqah*" en "*Muṣaᶜfiqah*" niets anders was dan een openlijke oproep tot partijschappen en versplintering [*at-Taḥazzub wa-t-Tasharrudhum*] van de zijde van Moḥammad b. Hādī al-Madkhalī, moge Allāh hem berechten naar Zijn rechtvaardigheid, nadat de methodologie [*Manhaj*] gevestigd was op het verenigen van het woord [*Jamᶜ al-Kalimah*] op basis van de *Kitāb wa-s-Sunnah* volgens het begrip van de vrome voorgangers [*Fahm as-Salaf*], en zij gekenmerkt werd door genegenheid en barmhartigheid [*Ulfah wa-Raḥmah*], ondanks de weerleggingen [*Rudūd*] die gericht waren tegen de tegenstanders [*Mukhālifīn*].

Hoe kan verdeeldheid [*Furqah*] dan worden veroordeeld door juist degene die het grootste aandeel had in het veroorzaken ervan?

Het is voor niemand met inzicht en onderscheidingsvermogen verborgen dat zijn streven naar leiderschap, vooraanstaande positie en opvolging [*Ṭalab az-Zaᶜāmah wa-r-Riʾāsah wa-l-Istikhlāf*] de oorzaak daarvan was en er zelfs de grondslag van vormde.
Hij maakte van zichzelf een centrale spil [*Miḥwar*] waaromheen loyaliteit en distantiëring draaiden, en hij opende de deur naar een geweldige beproeving [*Fitnah ᶜAẓīmah*], die, alle lof zij Allāh, werd gedoofd door onze geleerden [*ᶜUlamā*], aangevoerd door Rabīᶜ en ᶜUbayd, moge Allāh barmhartig met hen zijn.

Ten tweede: over de aanspraak op het monopoliseren van *Salafīyah* en de typering van tegenstanders [*Taṣwīr al-Mukhālifīn*]

In de woorden [*Kalām*] van Moḥammad b. Hādī al-Madkhalī bevindt zich duidelijke misleidende verdraaiing [*Talbīs Ẓāhir*] jegens zijn volgelingen [*Atbāʿ*], in die zin dat hij de "*Salafīyīn*" voorstelde als zichzelf en degenen die met hem zijn, en dat wie zich buiten hun kring bevindt, buiten deze omschrijving zou vallen. Dit behoort tot de brede en vergaande claims zonder bewijs [*Daʿāwá ʿArīḍah bilā Burhān*].

De waarheid, waarin geen enkele dubbelzinnigheid bestaat, is als volgt: wij kleineren of belasteren geen personen [*Ṭaʿn*] louter om hen aan te vallen, noch halen wij iemand onderuit [*Nusqiṭ*] op basis van begeerten en verlangens [*Ahwāʾ*]. Integendeel:

1. Wij verduidelijken de fout met bewijs [*Nubayyin al-Khaṭaʾ bi-d-Dalīl*].
2. Wij weerleggen degene die fout zit [*Narudd ʿalá al-Mukhṭiʾ*], wie dat ook moge zijn.
3. Wij tonen geen vriendjespolitiek [*Muḥābah*] en bedrijven geen vleierij [*Mujāmalah*] ten koste van de religie, zoals is overgeleverd in de *Ḥadīth*:

إنما هلك الذين قبلَكم، أنهم كانوا إذا سرق فيهمُ الشريفُ تركوه، وإذا سرق فيهمُ الضعيفُ أقاموا عليه الحدَّ

"*Voorwaar, degenen vóór jullie zijn slechts vernietigd omdat zij, wanneer een edele persoon [ash-Sharīf] onder hen stal, hem met rust lieten, maar wanneer een zwakke persoon [aḍ-Ḍaʿīf] onder hen stal, zij op hem de voorgeschreven straf [al-Ḥadd] uitvoerden...*"

Onze methodologie [*Manhaj*] is daarom rechtvaardigheid tegenover zowel degene die overeenstemt [*al-Muwāfiq*] als degene die tegenstaat [*al-Mukhālif*]. Zij is niet het heilig verklaren van persoonlijkheden [*Taqdīs li-l-Ashkhāṣ*], noch partijgebonden loyaliteit [*ʿAṣabīyah*] aan hen ten koste van de religie.

Ten derde: over het op de kop zetten van de werkelijkheden [*Qalb al-Ḥaqāʾiq*] en zijn plaatsing van iedereen op één en dezelfde weegschaal

De poging om uiteenlopende groepen in één mand samen te brengen [*Jamʿ al-Mukhtalifīn fī Sallah Wāḥidah*], en te suggereren dat zij elkaar wederzijds verslinden, is een opzettelijke misleidende verdraaiing [*Talbīs*], bedoeld om het verschil te verhullen tussen enerzijds degene die fouten weerlegt uit oprechte raadgeving [*Nuṣḥ*] en ter bescherming van de methodologie [*Ṣiyānah li-l-Manhaj*], en anderzijds degene die de fundamenten van verdeeldheid legt en die verder aanwakkert.

Wanneer wij antwoorden op fouten [*Akhaṭāʾ*] en afwijkingen [*Inḥirāfāt*], doen wij dat uitsluitend ter bescherming en waarborging van de religie [*Ḥimāyah wa-Ṣiyānah li-d-Dīn*], en als een middel om die afwijkingen af te weren die enorme rampen [*Waylāt ʿAẓīmah*] met zich hebben meegesleept, tot het punt dat zij in sommige landen leidden tot bloedvergieten [*Irāqah ad-Dimāʾ*], en er bijna de stabiliteit van landen [*Istiqrār al-Bilād*] door werd geschokt en zij dreigden uiteen te vallen. Moeten wij dan zwijgen enkel omdat zij, volgens jouw bewering, “tot onze eigen groep” behoren? Of moeten wij hun vriendjespolitiek [*Muḥābah*] bewijzen uit vrees voor het leedvermaak [*Shamātah*] van jouw factie?

Allāh {تعَالَىٰ} zegt:

﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُودَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُّنكَرٍ فَعَلُوهُ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾

"*Degenen onder de Kinderen van Isrāʾīl die ongelovig waren, werden vervloekt door de tong van Dāwūd en ʿĪsá, zoon van Maryam. Dat was omdat zij ongehoorzaam waren en plachten te overtreden. Zij verboden elkaar het verwerpelijke [al-Munkar] dat zij hadden begaan niet. Werkelijk slecht was wat zij plachten te doen.*" [***Sūrah al-Māʾidah***, 5:78-79]

Hierin ligt een duidelijk bewijs [*Dalīl*] dat het nalaten van het veroordelen van het verwerpelijke [*Tark Inkār al-Munkar*] een oorzaak is van algemene bestraffing [*al-ʿUqūbah al-ʿĀmmah*], en dat het vervullen van de plicht van oprechte raadgeving en afkeuring [*Wājib an-Nuṣḥ wa-l-Inkār*] behoort tot de grote kenmerken van de religie [*Shaʿāʾir ad-Dīn al-ʿAẓīmah*].

Zwijgen [*Sukūt*] tegenover fout [*Khaṭaʾ*] is daarom verraad [*Khiyānah*], en verduidelijking is een verplichting [*al-Bayān Wājib*].

Ten vierde: over selectiviteit in standpunten [*Intiqāʾīyah al-Mawāqif*] en het berijden van de golf [*Rukūb al-Mawjah*]

Tot de duidelijke vormen van misleidende verdraaiing [*Talbīs*] van de zijde van Moḥammad b. Hādī al-Madkhalī, moge Allāh hem behandelen naar Zijn rechtvaardigheid, behoort dat hij het bestaande meningsverschil [*Khilāf*] uitbuit om zijn volgelingen te overtuigen van de juistheid van zijn

eerdere standpunten [*Mawāqif*], terwijl de werkelijkheid van de zaak niet verder reikt dan een gedeeltelijke overeenstemming [*Muwāfaqah Juzʾīyah*] in sommige namen [*Asmāʾ*] of sommige gebeurtenissen [*Waqāʾiʿ*], en niet in de fundamentele beginselen [*Uṣūl*], noch in de methodologie [*al-Manhaj*].

Vervolgens eigent hij zich, naast dat alles, onze bewijzen [*Adillah*] toe, brengt hij onze weerleggingen [*Rudūd*] over, en verbindt hij die aan zijn kwestie [*Qaḍīyah*], hoewel zij daar oorspronkelijk niet op gebouwd waren. Daarna maakt hij er een getuigenis [*Shāhid*] van voor iets anders dan datgene waarvoor zij oorspronkelijk naar voren waren gebracht. Dit behoort tot het omkeren van aanwijzingen [*Qalb ad-Dalālāt*] en het verdraaien van bedoelde betekenissen [*Taḥrīf al-Maqāṣid*].

Wat er in werkelijkheid dus echt heeft plaatsgevonden, is de instrumentalisering van weerleggingen die zijn geschreven ter bescherming van de methodologie, en het inzetten daarvan ter ondersteuning van een claim [*Daʿwá*] die is gebouwd op een eerder conflict [*Khuṣūmah Sābiqah*], namelijk wie Rabīʿ [al-Madkhalī] zou moeten opvolgen, terwijl hij zijn volgelingen tegelijk de valse indruk geeft dat deze gedeeltelijke overeenstemming neerkomt op een volledige rechtvaardiging en algehele vrijpleiting [*Taṣwīb Kullī*] van zijn verachtelijke *Fitnah al-Maqītah.*

Deze weg [*Maslak*] is een vorm van wetenschappelijke sluwheid [*al-Makr al-ʿIlmī*] die de gewone mensen [*ʿAwāmm*] in verwarring brengt en in hun zielen ongereguleerde overtuigingen [*Qināʿāt Ghayr Munḍabiṭah*] verankert, vooral wanneer deze is gebouwd op selectiviteit en fragmentatie [*Intiqāʾ wa-Tajziʾah*] ten dienste van persoonlijke

berekeningen en belangen [*Ḥisābāt Shakhṣīyah*], en niet op een volledige en rechtvaardige voorstelling van de werkelijkheden [*Ḥaqāʾiq*] ter bescherming van de methodologie.

De ware methodologie [*al-Manhaj al-Ḥaqq*] verwerpt dit alles, want zij is gebaseerd op:

1. het terugbrengen van de bewijzen [*Adillah*] naar hun juiste context [*Siyāq*],
2. het onderscheiden [*Tafrīq*] tussen gedeeltelijke overeenstemming [*al-Ittifāq al-Juzʾī*] en fundamenteel beginsel [*Aṣl*],
3. rechtvaardigheid in het oordeel [*al-ʿAdl fī al-Ḥukm*], zonder het uitbuiten van beproevingen [*Istithmār al-Fitan*] of het instrumentaliseren van meningsverschillen [*Tawẓīf al-Khilāfāt*] voor persoonlijke belangen [*Maṣāliḥ Shakhṣīyah*].

Allāh {تَعَالَىٰ} zegt:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ﴾

"O jullie die geloven, sta standvastig voor rechtvaardigheid [al-Qisṭ]."
(***Sūrah an-Nisāʾ***, 4:135)

De waarheid wordt niet gevestigd door misleidende verdraaiing [*Talbīs*], noch wordt de methodologie opgebouwd op selectieve toe-eigening ten dienste van persoonlijke belangen. Integendeel, zij wordt gevestigd door waarheidsgetrouwe verduidelijking [*al-Bayān aṣ-Ṣādiq*] en de rechtvaardige weegschaal [*al-Mīzān al-ʿĀdil*], **zelfs als dat tegen jezelf of tegen je naaste verwant is.**

Ten vijfde: over de realiteit [*Ḥaqīqah*] van onze methodologie [*Manhaj*] in weerlegging [*ar-Radd*]

Wij zijn, alle lof zij Allāh, gevestigd op een stevig fundament [*Aṣl Rāsikh*] en op een duidelijke en verheven methodologie [*Manhaj Wāḍiḥ Shāmikh*]. **Zij verandert niet met het veranderen van mensen [*ar-Rijāl*]**, noch verschuift zij met veranderende omstandigheden [*al-Aḥwāl*].

Wij weerleggen de valsheid [*al-Bāṭil*] waar wij die ook aantreffen en **in wie wij die ook aantreffen**. Op de weg van Allāh laten wij ons niet afschrikken door de blaam van enige harde berisper [*Lawmah Lāʾim*]. Geen partijgebonden loyaliteit [*ʿAṣabīyah*] doet ons kantelen, geen verwantschap [*Qarābah*] doet ons afwijken, en **geen ontzag voor een naam of positie brengt ons tot zwijgen.**

Wij wegen mensen aan de hand van de waarheid [*al-Ḥaqq*], en wij wegen de waarheid niet aan de hand van mensen [*ar-Rijāl*]. Wie overeenstemt met het bewijs [*Wāfaq ad-Dalīl*], die accepteren wij. En wie daartegen ingaat, diens uitspraak verwerpen wij, wie hij ook moge zijn.

Wij tonen geen vriendjespolitiek [*Muḥābah*] tegenover een Shaykh vanwege zijn positie, noch tegenover een groep [*Jamāʿah*] vanwege haar aantal. Integendeel, de religie van Allāh is in onze ogen veel groter, en de waarheid [*al-Ḥaqq*] geniet in onze zielen meer eer.

Wij hebben ons uitvoerig beziggehouden met weerleggingen [*Rudūd*], niet alleen tegen ʿArafāt en zijn Zuidelijke Overgangsfactie [*Ḥizb al-Intiqālī al-Janūbī*], maar ook tegen vele anderen naast hen, niet uit begeerte [*Hawá*] of zelfrechtvaardiging, maar uit beschermende ijver [*Ghayrah*] voor de

Sharīʿah, ter bewaring van de methodologie [*Ṣiyānah li-l-Manhaj*], en ter verdediging van de te bewaken grenzen [*Ḥiyāḍ*] van de *Sunnah*, op het pad van de Imams van leiding [*Aʾimmah al-Hudá*] in kritische beoordeling en accreditering [*al-Jarḥ wa-t-Taʿdīl*]. Zij plachten de fout [*Khaṭaʾ*] te verduidelijken en te waarschuwen tegen misstappen [*Zalal*], als oprechte raadgeving aan de Ummah [*Nuṣḥ li-l-Ummah*] en ter bewaring van de religie [*Ḥifẓ li-l-Millah*].

Dit is ons pad [*Sabīl*], waarvan wij niet afwijken, en dit is ons verbond [*ʿAhd*], dat wij niet verraden.

Wij vragen Allāh om standvastigheid [*ath-Thabāt*] en oprechtheid [*al-Ikhlāṣ*], en dat Hij onze woorden [*Aqwāl*] en daden [*Afʿāl*] zuiver voor Hem alleen maakt, zonder enige deelgenoot. Voorwaar, Hij is daarvan de Beschermer [*Walī*] en daartoe volledig in staat [*al-Qādir*].

Geschreven door:

Abū al-ʿAbbās Bilāl b. ʿAbd al-Ghanī as-Sālimī, moge Allāh hem vergeven

Maandag, 25 *Shawwāl* 1447H